

STEVERJANSKI VESTNIK

Steuerjan, Trg Svobode, 6

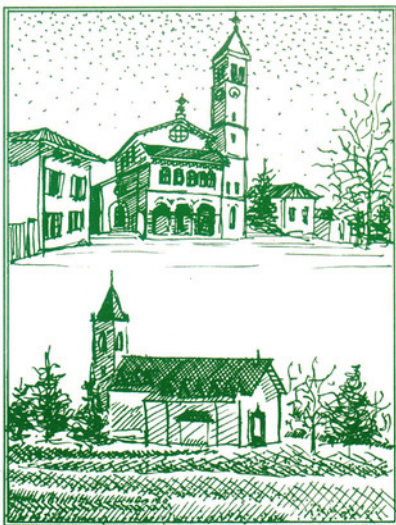
Izhaja vsak teden na mesec

Izdaja S.K.P.D. »Fruzišek B. Sodej« iz Steverjana

Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1965, štev. 72

OPREMLILI: IVAN VOGRIC - BRANKO TERČIC
FLORIAN LANGO - GABRIEL KOMJANC

UREJILI: ANKA IN ALJENKA KERNIC - MARJAN TERPIN - MILENA VOGRIC - DAMJAN PADOVAN - JOŽICA ZNIDERCIC - DR. KAZIMIR HUMAR
UPRAVNI SVET: MIRO HUMAR - BORIS HLADNIK - EDO HLEDE (odgovorni urednik) - LASTEN SIŠK

Steuerjan, oktober 1983

Leto XV.

Štev. 8

Ljubka Šorli:

VRABČEK JESENI

Vrabček spet ko kralj nad poljem vlada
in na žlicah sam je svoj gospod.
Lastovke, te botrice vsiljive,
s culo so odšle na dolgo pot.

Vedno bliže res je mrzla zima,
ali zanjo vrabček naš ne ve;
hrana še povsod se mu ponuja,
nič za zdaj ne prosi vbogažme.

Ko pa mraz pritisnil bo na kljuko,
vrabček ga sprejel bo ko junak.
Tudi v bedi, lakoti in sili
zanj najlepši je domači prag.

BRALNA KULTURA IN KULTURA BRANJA

Slovenci imamo izredno veliko pregovorov. Eden izmed njih je: "Povej mi s kom hodiš in povem ti kdo si." Njemu sličen: "Povej mi kaj bereš in povem ti kakšen si." Z uvedbo televizije imamo vse manj časa za resno branje. Običajno preletimo dnevni časopis, nekateri nažalost preberejo samo športno stran, mimograde prelistamo še kakšno revijo, za resno branje je pravimo, da nimamo časa. (Mogoče iskreno: "Si ga ne poiščemo!") Pri oblikovanju značaja ima branje nenadomestljivo vrednost. To velja za ljudi di vseh starosti in poklicev.

BRALNA KULTURA obstaja v resničnem branju. Zanimivo je vprašanje: "Koliko lahko največ v eni uri preberemo, da bo branje imelo za nas korist?" Odgovor je zelo zanimiv: "Največ trideset (30) strani knjige običajnega formata." Kar je več, nima tistega učinka, ki naj bi ga imelo naše branje.

Branje verskega tiska zavzema posebno mesto v izobrazbi in oblikovanju naše osebnosti. Vsi vemo, da versko branje ni nevem kako prijetno. Velikokrat nam je celo odveč. Kje so vzroki?

1. Verski tisk ni senzacionalen, zato ni tako privlačen, kot so kriminalke, stripi... Zanj je potreben napor, ljudje pa smo že po naravi nagnjeni h komodnosti in lagodnosti.
2. Novice iz tiska, posebej še verskega potrebujejo RAZLAGO. Bralec mora poznati ozadje, zakaj se o neki stvari tako piše, da jo zna ovrednotiti. Za to je potrebno poznanje zgodovine – bližnje in daljne, znanje o Cerkvi in kulturi.
3. Verski list rabi KOMENTAR. Tega bralcu posreduje tisti, ki prvi pride z njim v stik in o stvari tudi z njim prvi razpravlja. Otrokom bi to morali starši. /Tukaj vidite kako je važno, da se z otrokom pogovarjate, kaj je prebral./ Odrasli bralec si ustvarja komentar v okolju, kjer živi.
4. S kulturo branja moramo začeti že pri malem otroku, ko spoznava črke in prvič zloguje besede. Ni dovolj, da se z njim zaustavimo pri reševanju ugank in križank, pač pa ga moramo starši, vzgojitelji in tudi katehet od križank in ugank POPELJATI K DRUGI VSEBINI, ki jo ima časopis ali revija, ki je namenjena njim. – Ni pomenbno, kaj kaj bo kdo postal, važnejše je, kakšna bo njegova SRČNA, VERSKA, NARODNOSTNA KULTURA IN IZOBRAZBA. – Vse to se izraža z našim življenjem.

Bralno kulturo je vedno spremljala KULTURA BRANJA. Naši šolarji bi morali dnevno brati na glas vsaj eno uro. (To velja tudi za tuj jezik, ki se ga učijo!). Zanimivo so raziskave, kdaj se lahko najlepše in najlaže bere? To je okrog 11.h dopoldan, ko so glasilke še najmanj utrujene. (Zato imajo poklicni pevci redno vaje od 11.h dalje. To bi morali,

kjer je možnost upoštevati tudi v šolah za pouk petja. Tako bi se velkokrat izognili raznim govorilnim težavam (fonodefekti), ki nastajajo ob glasovni preobremenitvi pri šoloobveznih otrocih.

Kadar glasno beremo, se moramo zavedati, da tisti, ki nas posluša, želi od našega branja tudi nekaj zvedeti, slišati in imeti. To velja zlasti za branje v cerkvi. Vedno so potrebne vaje, ne zato, da nas kdo ima za nepismene, pač pa zato, ker moramo obvladati tudi ozvočenje in spoznati barvo lastnega glasu na mikrofону, da lahko sami določimo glasnost. Vse to moramo upoštevati tudi pri branju v cerkvi. Zaželjeno bi bilo in upam, da celo izvedljivo z malo dobre volje, da bi pri nedeljski maši brali odrasli, zlasti še pri zadnji, ko se daruje za župnijo. /Nekateri škofovske konference so izrečno prepovedale branje beril otrokom, razen za šolske, mladinske in skavtske maše. To pa zato, ker maše lahko tako pootročimo. Zastopa se stališče, da je branje pri maši označevanje. /Pri nas bomo to uredili tako, da bi med tednom brali šolarji, na nedeljo pa odrasli, oziroma mladinci. (Sliši se, da bi nekateri zelo radi brali v cerkvi, pa jih je sram, da bi ne kaj prebrali po Števerjansko. Tistim v spodbudo, da v Števerjanu beremo v cerkvi za Števerjance in ni prav nobena sramota, če se kakšna beseda "povleče po naše".)

Pred novim letom bomo doma naredili predračun tudi za časopise in revije, ki jih prejemo. Verski tisk vrši veliko poslanstvo, ko vernemu človeku posreduje, oblikuje in širi javno mnenje. Verski list ni katoliški že po tem, ko se tako imenuje, ampak po svoji vsebini, koliko je ta resnično krščanska. To načelo je danes izredne važnosti, ko tudi pri nas dobivamo verski tisk iz različno urejenih držav. Vernik je dolžan, da krščanski tisk bere in ga podpira, ker se edino tako lahko o dogodkih ustvari krščansko sodbo. Krščanstvo je vrednota, ki je vredna, da zanjo žrtvujemo tudi kakšno liro, od še tako malega osebnega dohodka. Edino tako bo verski tisk pripomogel k dobremu sedanjemu, pa tudi bodočemu rodu. Drugače nas bodo znananci sodili desti bolj strogo, kot se sodimo mogoče mi danes sami.

A-

Ob blagoslovitvi obnovljenega župnišča v Števerjanu dne 18.9.1983

Ko smo se tukaj zbrali, da blagoslovimo obnovljeno župnišče v Števerjanu, čutim dolžnost, da povem nekaj besedi ob tem dogodku.

Najprej to, da se zanimal in načrti za obnovo župnišča delo g. A. Prinčiča. Ko sem pred dvema letoma prišel v Števerjan, sem našel vse

načrte pripravljene in nakazano pot za deželno posejilo in občinsko pomoč. Ker mi je g. nadškof P. Cocolin naložil skrb, naj obnovitvena dela izpeljem, sem se naslonil na poseben gospodarski odbor, v katerega sem povabil Stanislava ali Slavketa Klanjščka kot cerkvenega ključarja, Cirila Terpina, ki sva se z njim od prej dobro poznala, Aleša Komjanca, kot zastopnika Jazbin, Klavdija Fattoreja, kot tehničnega izvedenca, ter Lojzeta Hledeta, ki je prevzel dela za obnovo župnišča. Prvo leto je sodeloval tudi g. kaplan Gabrijel Vidrih. To je bil ožji gospodarski odbor, ki je na sejah vsa dela načrtoval in od blizu spremljal njih izvedbo. Poleg tega smo o obnovi župnišča in cerkve razpravljali še na srečanjih župnijskega pastoralnega sveta in enkrat na skupnem srečanju vseh števerjancev. Ob delih in o delih smo torej precej skupno razpravljali.

Že takoj na začetku sta se pojavili dve vprašanji:

1. Ali obnoviti samo župnišče ali tudi cerkev?
2. Kako zbrati potrebni denar?

Kmalu smo dosegli soglasje, da je treba obenem z obnovo župnišča prepleskati tudi cerkev v Števerjanu, ki je bila prepleskanja notranjosti zelo potrebna. Videli ste, da je bilo pleskanje cerkve lažje in hitrejšo delo kot obnova župnišča. Mimogrede smo v cerkvi še postavilo dvojna okna in sedaj propleskali še zakristijo. Tako se župnijska cerkev kaže van in obilnim tujim obiskovalcem v dostojni obleki.

Pri obnovi župnišča smo takoj na začetku stali pred vprašanjem, ali izvršiti samo dela, ki jih je odobrila dežela na podlagi zakona o potresnem področju, ali pa obnoviti celotno stavbo in ne samo napol, tako da bo župnišče enkrat za zmeraj nared. Zaigalo je to slednje mnenje, ki ga je zagovarjal zlasti Slavko Klanjšček. Odkrito poven, da bi se jaz sam za totalno obnovo župnišča ne bil odločil, ker se mi je zdela preveč tvegana. Toda pogum velja, so včasih rekli. Danes vidimo, da so ineli prav tisti, ki so predlagali totalno obnovo.

Ko se je odbor odločil, da se prepleska cerkev in da se totalno obnovi župnišče, je nastalo vprašanje, kako dobiti potrebni denar, saj bi deželna podpora komaj zadostovala za neka najnujnejših del v župnišču. Tu se je znova pokazala podjetnost članov župnijskega pastoralnega sveta in ožjega gospodarskega odbora, ki so predlagali, da se napravi posebna nabirka po Števerjanu in Jazbinah; ljudje naj bi prispevali ali kot dar ali kot posejilo vsak po svojih močeh in po svoji velikodušnosti. Tu je znova priskočil Slavko Klanjšček, ki se se je zavzel, da bo osebno obiskal števerjanske in jazbinske družine za prostovoljne prispevke in brezobrestna posejila. V dveh letih je to tudi storil. Iz seznamov darovalcev, ki so bili že objavljeni ali še bodo, lahko vidite, kako velikodušni ste bili. Tako velikodušni, da se danes ne bojim več, kako bodo

ŽIVLJENJE V ŠTEVERJANU

11. septembra je v goriški bolnišnici po krajši bolezni umrl Stanko Mač us. Pokojnik se je rodil v Števerjanu 6.3.1910.

Manjkal nam bo toliko bolj, ker smo ga videvali po števerjanskih poteh, kako je vse dneve pešal. Tu pa tam se je ustavil na kozarčku in je rad poklepetal samo, če ga je kdo le pozdravil in nagovoril.

Pokopali so ga na števerjanskem pokopališču.

Tu so pokopali še dve števerjanski ženi: 31. avgusta 71-letno Justino Humar vdovo Miklus, ki se je pred leti preselila v Gorico.

Po krajši bolezni je v Gorici umrla komaj 32-letna Sava Mačus poročena Chinese. Zapušča moža in hčerkico.

V soboto 15. oktobra sta se na Jazbinah poročila domačinka Anita Vogrič, po poklicu prodajalka, in Albin Kurtin, kmetovalec, doma iz Krmína, kamor se bo naša Anita preselila.

Novoporočencema želimo še veliko lepega!

Rilandotu Dorniju je žena Anamarija povila prvorojenko Karin. Ob tem srečnem trenutku jima želimo nadaljne sreče; mali Karin pa da bi pridno rastla.

+++++

OBVESTILO ZA KMETOVLECE

29. novembra zapade rok za prijavo novega vina. Javiti ga morate na občinskem uradu, kjer dobite obrazce.

Rok za prijavo grozdja zapade 10. decembra. Za vsako vrsto grozđ ja morate prijaviti obrazec v 4 izvodih in plačati 2.900 lir za vsak tip grozdja. Obrazce in položnice dobite na občinskem uradu.

PRAZNOVANJE NA PRIMORSKEM

V Novi Gorici so priredili velikansko slavlje IX. korpusa NOV, ki je najbolj zaslužen, da je bila Primorska priključena Jugoslaviji.

Slavja, ki se ga je udeležila ogromna množica ljudstva – samo bivših borcev je bilo nad 10.000 – so se udeležili najvišji predstavniki slovenske Republike in jugoslovanske Federacije. Slavnostni govornik je bil Mitja Ribičič.

Nas to slavlje zanima od blizu, ker je podal uvodoma raport general major Rado Klanjšček – Jakec, naš domačin. Pristen Števerjanec. Šel je v partizane zelo mlad. Bil je hraber in že v času vojne dosegel velike odgovornosti, saj je postal celo komandant Gradnikove brigade. Po vojni je ostal v armadi in postal general, kar je velika čast za našo vas.

ŠTEVERJAN 21.9.1943 – 21.9.1983

Štirideset let je minilo od dneva, ko so pridrli v vas zdijani nemški vojaki in streljali, rušili, požigali in pobijali kakor nekdanji hunski kralj Atila. Bila je to druga svetovna vojna, ki se je nato nadaljevala skoro dve leti. Števerjanci so iz tega početja dobili še večje korajžo, da so se okupatorju upirali in odhajali v partizanske edinice.

V Števerjanu so ostale za divjake le ruševine in smrt. Danos ni o tem v vasi več sledu. Upamo, da se taki časi ne bodo več povrnili. So-veda, če bo človeštvo pametno in ne prevzetno.

ZUNANJEPOLITIČNI KOMENTAR

Po svetu kar vre. Sicer v malih loncih, vendar vre, da je strela. V Libanonu streljajo, sklenejo premerje, pa ponovno streljajo in vsak dan slišimo o mrtvih a ne vemo zakaj. Vse je tako zapleteno tam, da je človeku težko razumeti. Amerikanci, Sirci, Druzi, Falangisti, Izraelci in še mirovne ameriške, italijanske, francoske in angleške čete! Joj, kakšna zmeda. Narod in ljudstvo pa trpita.

V Švici se Amerikanci in Rusi sporazumevajo za atomske rakete. Bi ne bilo bolje, če bi se menili, denimo, kako bodo zdravili raka in rešili toliko življenj?

V Afganistanu jih Rusi dobijo vsako toliko, po glavi in vozijo uboge mlade vojake domov v trugah. Zakaj ne pustijo svobodne revne Afganistance? Kaj so jim naredili, da so prišli kot okupatorji v njihovo domo-

vino?

V Južni Ameriki privijaajo fašistični režimi ljudstvo. Čile je nemiren in zahteva svobodo. San Salvador. Vendar tudi sandinistična revolucija ni prinesla svoji državi svobode. Iz ene diktature so šli v drugo, tako, da je sam prvi poveljnik sandinistov Eden Pastora šel spet v gozdove in se bori proti svojim bivšim prijateljem, ker so postali nič drugega kot "nova klasa", ki izžema v imenu nove diktature svoje ljudstvo.

Walesa je dobil Nobelovo nagrado za mir. Največje priznanje njemu in poljskim delavcem, ki ne smejo v "delavski državi" imeti svojega sindakata! Toda mlini meljejo, četudi počasi. Jeruzelski ne bo nič opravil proti svojemu narodu!

Tako je, da človek zaključí, da je prav malo resničnih besed izrečenih dandanes na svetu in skoro vse oblasti se borijo le, da ohranijo svoje "korito".

JAVNA DELA V OBČINI

Goriška pokrajinska uprava je po nalogu deželne uprave in po odloku deželne komisije za Ozimo začela z deli na cesti Števerjan-Grojna. Uredila bo ovinek na Pušči in ovinek v Dvoru, ki sta bila najbolj nevarna kosa te ceste. Načrt predvideva temeljito razširitev teh ovinkov. Dela je prevzelo neko podjetje iz Vidma, ki kakor sedaj kaže, jih opravlja z veliko prakso in zelo hitro, tako, da bodo kmalu dovršena.

Občina nima pri tem kaj opraviti, ker je vse načrte izdelala pokrajina, kot smo rekli, po nalogu deželne uprave.

Napredujejo dobro tudi dela pri vodovodu, kar je za našo občino tudi zelo pomembno.

PREDSEDNIK PERTINI V GORICI

Med svoje obiske po državi, je predsednik Pertini vključil tudi obisk naše dežele. Tako je prišel v Trst in v torek, 4. oktobra obiskal Gorico. Najprej se je ustavil v Tržiču in govoril delavcem, ki jim sicer preti odpust, ker ne dobiva ladjedelnica novih naročil.

Na goriški prefekturi je Pertini sprejel predstavnike lokalnih oblasti, župane in predstavnike kulturnega življenja. Omenimo naj, da je bil med župani tudi naš Stanislav Klanjšček in med predstavniki ostalih predsednik Slovenske skupnosti Gradimir Gradnik in predsednik Sveta slovenskih organizacij, dr. Damijan Paulin.

Predsednik Pertini je šel nato peš na občino, kjer je bila spet cermonija. Popoldne si je ogledal Oslavje in se poklonil spominu padlih italijanskih vojakov v prvi svetovni vojni. Prisotne je vprašal, kje so Banjšice, ker se je tam med prvo vojno tudi sam boril, čeprav ni bil vnet za vojno. Branil je pa svojo domovino. Banjšice so seveda sedaj v Jugoslaviji, saj je to slovenski svet.

SEJA OŽJEGA ODBORA DRUŠTVA "FRANČIŠEK BORGIA SEDEJ"

V ponedeljek 3. oktobra se je sestel, na povabilo predsednika Stanka Škorjanca, ožji odbor društva in sestavil program kulturne dejavnosti do konca tega leta. Ker je že napovedanih v tem času več prireditev, so za nekatere pobude določili že datume tako, da bi ne prišlo do nepotrebnega in škodljivega križanja.

Na začetku seje so odborniki pozdravili tudi novega gospoda župnika Ambroža Kodeljo, ki je prvič prisostvoval seji našega društva in mu zaželeli, da bi se dobro počutil med števerjanci.

Program dejavnosti naj bi bil naslednji:

- 20. oktobra bo nastopil mladinski zbor pod vodstvom dirigentke Anke Černic v Gorici na predstavitvi nove pesniške zbirke naše goriške pesnice Ljubke Šorli.
 - 1. novembra bo prosvetno društvo Sedej položilo venec in društveni mešani pevski zbor bo zapel žalostinko pred spomenikom padlih.
 - 13. novembra bo ob priliki vsakoletne zahvalnice nagrajevanje zmagovalcev športnega tedna. Nastopila bo priznana glasbena skupina iz Slovenije.
 - 20. novembra bo mešani pevski zbor pel na Cecilijanki v Gorici.
 - 27. novembra bo osrednja proslava 100. letnice ustanovitve našega katoliškega prosvetnega društva. Za to priliko se bodo zbrali vsi sedanji in nekdanji člani in prijatelji in primerno proslavili to častitljivo obletnico. Dramska družina pripravlja igro Županova Hiska, Antona Tomaža Linhart. Lojze Hlede bo s svojim ansamblom še bolj popestril to slavo.
- V počastitev 100. letnice društva je v pripravi zajetna zgodovina števerjana. Knjiga bo obsegala okoli 200 strani in nad 120 ilustracij. Torej je precej široka zasnova in bo to prva knjiga v zgodovini, ki opisuje našo vas in prva knjiga, ki je sploh izšla v števerjanu in o števerjanu.

Ker ni delo še zaključeno, vabimo vse tiste, ki imajo še kakšen zgodovinski podatek ali kako staro sliko ali listino, ki bi bila vredna objave, da stopijo v stik s predstavnikmi našega društva. Seveda bomo ob izidu knjigo predstavili na posebnem kulturnem večeru.

8. decembra nastop mladinskega in otroškega zbora na Mali Cecilijanki v Gorici.

Prve dni decembra bo tudi običajno Miklavževanje.

Ob božiču pa že tradicionalna Božičnica.

31. decembra pa bo Mladinski krožek našega društva poskrbel za Silvestrovanje.

Vse to kulturno udejstvovanje pa je dobilo prelepi uvod z nastopom Slovenskega okteta, ki je nastopil na povabilo našega društva v župni cerkvi. To je bil izjemen dogodek in, kakor smo rekli, spodbujajoč in odličen začetek letošnje kulturne sezone.

=====

Nastop mladinskega zbora iz Števerjana

V četrtek 20. oktobra je bila v Katoliškem domu v Gorici predstavitev pesniške zbirke goriške pesnice gospe Ljubke Šorlijeve.

Na tem večeru je imel tudi svoj prvi letošnji nastop mladinski zbor iz Števerjana. Pod vodstvom Anke Černic je lepo in ubrano zapel tri pesmi in sicer Harejevo Veseli ringaraja na besedilo Ljubke Šorli, Venturinijevo Koliko je zvezd? in Kaj bo Nihec? Ignacija Ota.

Čeprav je bila prirediteljev zvečer, se je slednje udeležilo veliko število mladih pevcev in njihovih staršev kar je dokaz, da se še med nami ljudje, ki ljubijo slovensko pesen in besedo.

=====

Gospa Ljubka Šorli bo svojo pesniško zbirko, ki nosi naslov VESELI RINGARAJA predstavila tudi Števerjancem in sicer na števerjanski šoli.

Datum bomo naknadno javili; k tej predstavitvi vabimo pa tudi starše in prijatelje mladine.

=====

SAVI V SPOMIN

Rodila si se v ščednem, v skromni kolonski hiši. Že priletni starši so te bili veseli, kajti imeli so že tri odrasle fante. Vsi skupaj so tebe, deklico, z veseljem sprejeli.

Spoznala sem te, ko sem se za stalno vrnila v rodno vas in si ti obiskovala že četrti razred osnovne šole, skupaj z mojo najstarejšo hčerko. Bila si deklica mirnega značaja. S sošolkami si se lepo razumela. Na cesti si spoštljivo vsakogar pozdravila. (Dandanes ni več v modi, da bi otroci in mlažši ljudje pozdravljali starejše) Po končani osnovni šoli nisi imela možnosti, da bi študirala. Že zelo mlada si se zaposlila. Razvila si se v lepo vitko dekle. V mestu si dobila fanta in se z njim poročila v naši domači cerkvi. Na predvečer tvoje poroke si se prišla k nam poslovit; želela si, naj bi ti Snežica, tvoja nekdanja sošolka, igrala pri tvoji poročni maši poročno koračnico. Želja se ti je izpolnila. Po poroki si se naselila v mestu, kjer se ti je rodila tvoja edinka Kladnja. Kako si bila navezana na rodni Števerjan dokazuje dejstvo, da si veliko prostega časa preživela pri starših na starem domu. Še več: svojo hčerko si pošiljala vsako jutro v števerjanski otroški vrtec. Če smo malo vprašali, čigava je, nam je vselej odgovorila, da je njena mama Števerjanka.

Samo nekaj let je šlo mimo od takrat in tebe je napadla težka bolezen, kateri si kmalu podlegla. Še zelo mlada si legla v prerani grob. Pokopana si na domačem pokopališču. Sprejela te je vase briška zemlja, na kateri si zrastle in se razvila. V mirnem zatišnem kotu naše vasi leži ta naš tihi zadnji dom, na katerem počivaš. V vejah bližnjih košatih dreves, ti ptički žgolijo jutranjo pesem še preden se v zvoniku zamaje zvon, ki zveni sveto jutro. Čez dan ti rahla sapica maja in boža cvetje na tvojem grobu, cvetje, ki ga tja polagajo ljubeče roke tvojih dragih. Vsak večer, ko pa števerjanski ta večji zvon zazvoni "uro noči", ti še skrivnostno zaželi: "Mir in pokoj tvoji duši, Sava!"

V sredo 19. t.m. smo pospremili k zadnjemu počitku na števerjansko pokopališče gospo Elviro plemenito De Reya vdovo Župančič, zadnjo članico te plemiške rodbine.

Rodovina plemičev De Reya izhaja iz Kozane v Brdih in je španskega porekla. Eden teh plemičev po imenu Franc, se je pred približno sto leti priženil v Števerjan in se tukaj pokmetil. Njegova žena Poldica, po domače Flogarjeva, mu je povila kar osem čednih otrok: pet deklic in tri

dečke. Zadnja po številu in najbolj ljubljena od vseh je bila prav Elvira. Njena življenska pot ni bila posuta z rožicami, ampak največkrat s trnjem. Zelo mlada se je poročila s Francem Župančičem. Oba otroka, Nande in Oton sta se rodila v Števerjanu. Z možem, ki je bil priden mizar in je imel delavnico z več delavci v Rožni dolini pri Ljubljani, sta si postavila lastno mizarско podjetje in izložbeno trgovino na Miklošičevi cesti v Ljubljani. Prva huda nesreča je prizadela njeno sročno družino že leta 1944, ko ji je v vojni padel komaj dvajsetletni sin Nande. Med vojno in po njej so izgubili skoro vse imetje. Leta 1946 se je z možem in sinom Otonom preselila v Italijo in sicer v Karnijo, kjer je imela zelo znano gostišče. Ko je nekoliko opešala, sta z možem imela nekaj časa gostilno v Dvoru, potem pa sta se odselila v Gorico. Pred šestimi leti ji je umrl mož in ostala je sama, ker je sin z družino zaposlen v precej oddaljenem kraju. Najela si je majhno stanovanje na Korzu, kjer je našla dobre in ljubeznive sosede v družinah Lojzke Klinec, prof. Bevetak in prof. Kristančič.

Gospa Elvira se je vedno čutila Števerjanko. Ob lepih dnevih je rada zahajala v svoje rodno vas na obisk k nečakinji Danici.

Tudi njej se je ena želja izpolnila "... da v klenji domači ji truplo leži."

Sinu Otonu z družino ter ostalim sorodnikom izrekamo občuteno sožalje, pokojnici pa večni mir ob možu in sinu.

Ada Gabrovec

ooooooo

Zapustil nas je naš Edo Križman s Pušče. Rodil se je v Renčah leta 1925. Leta 1951 se je poročil s Števerjanko Emo Širok. V zakonu se ji ma je rodila hčerka Eda.

Edo je bil zelo znan po vsej okolici. Nikoli ni bil jezen pač pa je bil zelo "špase" in simpatičen. Zato so ga imeli vsi radi. Znan je bil kot dober popraviljač koles, saj je bil več let zaposlen pri Kocjan čiču v Gorici. Da je bil priljubljen, je priča množica, ki se je zbrala na njegovi zadnji poti. Pokopali so ga na števerjanskem pokopališču.

Bog mu daj večni mir!

ŠE O LETOŠNJEM ŠTEVERJANSKEM FESTIVALU.

Že smo v našem biltenu poročali o letošnjem uspelem festivalu. Ker pa je to praznik, ki mu ga nameniti večjo pozornost mislimo, da ne bodveč, če pogledamo, kaj so o njem pisali časopisi pri nas in v domovini.

NEDELJSKI DNEVNIK je izpod peresa časnikaarja Bogomirja Šefica tako poročal:

IZTEKEL SE JE 13. ŠTEVERJANSKI FESTIVAL

Melodija slovenstva onkraj meje

**Pred 15-letnim jubilejem je čas razmišljati
o nastopih vrhunskih ansamblov
narodnozabavne glasbe**

Trinajstič zapovrsto se je prejšnjo soboto in nedeljo razcvetel zamejski festival narodnozabavne glasbe. Prireditev slovenskega šivilja mehkobnih Brd, ljudi klenih besed in dobrega vina. Na prelepem prizorišču v senci visokih borov in večerni soparici je tokrat že trinajstič zazvenela slovenska pesem in se tihoma, vendar zanesljivo kradla med telene brle. Odmevala od sten kamnitih domov in v srcih hvaličnih poslušalcev. Zdi se, da je zvenela tudi nekoliko romantično in hkrati izkušeno povedovala o tamkajšnjih slovenskih ljudeh.

Vsa tista festivalna glasba se je zlivala v potok misli in dejanj tukaj in onstran meje, ki pa so jo presegala globoko občutena prijateljska, brat-ska čustva.

In potem, ko opiše nastope posameznih ansamblov in še posebej pohvalno o zmagovalcu Taimsu zaključí:

Skoraj vsem nastopajočim pa je zameriti premajhno odriko razgibanosti, vse preveč so togi in napeti. Nema lokdaš so videti celo preplašeni, tak vtis pa ni samo maščine Števerjanskega festivala, ampak tudi osrednjega festivala te vrste v Pruji. Kakorkoli že, tudi Števerjanski festival kakovostno raste, čas pa je zagotavljati nastope kakovostnejših, vrhunskih ansamblov te vrste. Posebej zato, ker se na Števerjanskem nabavendarie že rše drugi jubilej – 15. festival. Nostara bi bilo res prav, da takrat tudi Slovenci onkraj meje poslušnejo najboljšim stvaritvam te vrste naše glasbe.

STOP, zelo razsirsirjena ljubljanska popularna revija je
prinesla celostranski članek našega prijatelja Braneta Goloba
s tremi lepimi posnetki in z naslovom: Srečna trinajstica za
Taimsa

Ker menda vraževerne-
zem pride prav vsi, ni bil
nihče začuden, da so z vse-
mi štirimi pograbili tudi tri-
najstico v naslovu zamej-
skega festivala domače
glasbe v Števarjanu. Na
njen račun so pripisali
skromnejšo udeležbo an-
samblov v konkurenci za
nagrade, odsotnost televi-
zije, odpovedi nekaterih že
prijavljenih skupin in brž-
kone še kaj.

Resda je minula leta pri-
hajalo med rojake v Bir-
da več ansamblov, tako iz za-
mejskega kot iz Slovenije in
Koroške (na števarjanskem
prizorišču so med drugim
gostili skupino bratov Ple-
sničar iz daljne Avstralije,
pa ansambel Vikis, ki je pri-
šel s Švedske), vseeno pa
letošnji usip (sodelovalo je
trinajst skupin) ne gre razu-
meti kot začetek kriznega
obdobja. To še zlasti ne,
ker so martijci privedli –
Slovensko kulturno pro-
svetno društvo Francisek
Borgija Sede in ansambel
Lojzeta Hladeta – že med
letošnjim festivalom začeli
s pripravi na 14. števar-
jansko srečanje, hkrati pa v
pogovorih trsali tudi po-
godbo jubilejnega Števar-
jana '85, ko bodo slavili 15-
letnico festivala. Vse to iz-
pričuje neizmerno zave-
zostost domačinov za skupno
stvar, ki vliva zaupanje tudi
najbolj črnogledim, pa naj
si bo onih z nasprotno stra-
ni ali zapriseženim posmi-
stom, ki jih je zbudila celo
letošnja trinajstica...

Le-ta se je tokrat stročno
nasmehnita veteranom šte-
varjanskega srečanja an-
samblov, skupini Taims iz
Opčin pri Trstu, ki so s svo-
jima festivalskima nastopo-
ma očarali tako poslušalce
kot strokovno komisijo in
bili na koncu deležni vseh
glavnih nagrad. Za skladbo
»Metodija zelenih dni« so
prejeli nagrado za najbolj-
šo melodijo, njihovo je bilo
priznanje za najboljšo
izvedbo, hkrati pa so osvo-
jili tudi nagrado za najboljši
zamejski ansambel. »Hat-
trick« kot so ga letos dož-
veli fantje iz Opčin ni dostej
uspeš se nobenemu zamej-

skemu ansamblu, s tremi
nagradami se je s Števarja-
na '77 vračala skupina
Francija Lipičnika: za me-
lodijo, izvedbo in za bese-
dilo.

Duhovni vodja Taimsa,
harmonikar in kompozit
obeh letošnjih melodij Ivan
Beščić, »po zadnjem dele-
nju letošnjega festivala in
med prejemanjem čestitk
povedal:

»Srečni smo, presrečni!
Radi prihajamo pod števar-
janske borovce! Ne zaradi
nagrad, ki smo jih bili de-
ležni na dosedanjih festiva-
lih. Nekaj drugega je v tem,
nekaj, za kar je treba pove-
dati pravo besedo. Ta hip je
ne najdem, žal... In prav
tako ne vem, kako naj poja-
snim letošnje zmago-
slavje...

Obe melodiji, valček in
polka, sta spontano privedli
na notno črtovje. Na vajah
smo ju izpilili, jima dodali
verz Sade Martelanca in –
nastalo je, kar ste slišali.
Kaj naj še povem? Pa saj
vidite, da žarimo...»

Preostali dve nagradi –
za besedilo in nagrado ob-
činstva – so prejeli »Fantje
iz vseh vetrov« iz Novega
mesta, skupina, ki je v
Birih takorekoč »abonira-
na na nagrade« in ki odhaja
v septembru na špansko
turnejo.

»Odkritji«, če odmislimo
prerogjeni in udarno ritmični
Taims, letošnji števarjanski
festival ni ponudil. A to je
docela obratno, saj je za
uradno preverjanje moči
ptujstva revija Števarjan pa
je in ostaja tradicionalno
srečanje skupin iz zamej-
stva in Slovenije, praznik
domače glasbe, kjer gre
bolj kot za nagrade za na-
stop pred ljudmi, ki jim je
vse, kar je slovensko, sveto.

Mimo znanstev in prija-
teljstev, ki se spetajo v Šte-
varjanu na vsakem festivalu
posebej, zveni tudi tisti »Na
svidenje prihodnje leto!«
prej kot zaobljuba in ne le
kot stereotipen pozdrav...

Novogoriške Primorske novice so poročale:

V Števerjanu najuspešnejši Taims

V slikovitem Formentinijevem parku v Števerjanu so v soboto in nedeljo pripravili že 13. festival domače glasbe. V soboto se je pomerilo 16 skupin iz zamejstva in Slovenije, 10 najboljših pa je nato nastopilo v nedeljo na finalnem tekmovalju. Nagrado za najboljšo melodijo in še več dru-

gih nagrad je strokovna komisija dodelila ansamblu Taims iz Opčin. Vsekakor je prireditelj, ki sta jo organizirala domače prosvetno društvo Francišek B. Sedej in ansambel Lojzeta Hledeta, lepo uspela in pritegnila številne poslušalce.

Taimsi so bili v naslovu tudi Primorskega dnevnika:

ZPAGAL JE TAINS Z OPČIN NA FESTIVALU V ŠTEVERJANU. ~~xxxxxxx~~

In ko opiše Melo komisije in znagovalce zaključci:

Tudi 13. števerjanski festival je uspešno uspel, bodisi zaradi kakor koli izvedbe nastopajočih skupin kot tudi z vidika občinstva, ki se je tudi tokrat množično odzvalo povabilu prirediteljev, prosvetnega društva Francišek B. Sedej in ansambla Lojze Hledeta.

V slikovitem Formentinijevem parku se je v soboto zvečer zbralo šestnajst nastopajočih skupin od katerih je najboljših deset nastopilo v finalu, ki je bil na sporedu v nedeljo popoldan. Komisija je kot finaliste izbrala ansamble Mirana Mravijeta iz Žirov, Lojzeta Furlana iz Zgonika, Francija Zemeta iz Vojnika, Rogaliki instrumentaln kvintet iz Rogalke Slatine, J. Bintor's iz Benečije, Bratov Kri iz Štranj, Tineta Stareta iz Domžal, Zabavni orkester iz Renč ter znagovalce.

Seveda je Primorski dnevnik objavil tudi lepo sliko.

Katoliški glas je posvetil kar dva članka. V prvem je podrobno opisal potek letosnjega trinajsetga festivala ~~xxxxxxx~~ in povdralil:

K uspehu števerjanskega festivala pa nista pripomogla le lepi okvir in prisrčna slovenska pesem, pač pa tudi pridne roke vse števerjanske mladine, ki si vsako leto ob tej priložnosti zavzela rokane in priporočila k čim lepši pripravi in poteku festivala. Letos pa sta poleg nje prislovali na pomoč iz števerjanske občine in goriska pokrajinska uprava. Seveda pa ne smemo pozabiti na brodnjo ugodno vreme. Med ugodnejšimi gosti na 13. festivalu belčimo predsednika skupščine Nova Gorica Zorka Debeljaka in goriskega župana A. Scarana. Številni gostje iz Slovenije, zlasti iz Brd pa so se lahko udeležili praznika, ne da bi morali za prehod meje plačati prodajni depozit.

Da bi bil festivalski program še bolj zanimiv in bogat so organizatorji letos pripravili tudi razstavo števerjanskih slikarjev, ki je bila sicer skromna po številu razstavljenih del, zato pa nič manj privlačna in zanimiva. Razstavljali so že priznani slikar Alojz Klinjček, Hjecint Jusa, ki sicer ni števerjaneec po rodu, vendar pa že več let biva in ustvarja v Števerjanu, slikar samouk David Pintar in Nada Škorjanc, ki se je izkazala za ustvarjalno našl-motivov.

Privlačni so sledila tudi javna občila, tako številni časopisi iz zamejstva in Slovenije. Ljudski radio Gorica, ki je ves festivalski program oddajal v direktnem prenosu, radio Trst A in Tv Koper.

ter sklenil poročanje:

Veliko se je govorilo tudi o obliki te manifestacije. Med organizatorji se je pojavila želja, da bi festival namesto tekmovalne zadobil kako drugačno obliko. Menim, da je ta zamisel upoštevanja vredna, čeprav ostaja sedanja oblika, vsaj po številu nastopajočih skupin in poslušalcev, še vedno privlačna.

Nikakor pa ne sme ta pobuda prenehati, saj je in ostaja števerjanski festival nenadomestljiva prireditve, »...kjer dobiš Slovence iz vseh naših pokrajin..., kjer iz leta v leto zapojejo harmonike in vedno lepa slovenska pesem... in bi Slovencem v zamejstvu nekaj manjkalo, ko bi ga ne bilo...«

V naslednji številki pa je član komisije dr. Mirko Špacapan ugotovil:

Na letošnjem festivalu v Števerjanu je ansambel Taims z Opčin dosegel vse tri najboljše nagrade. Na področju narodnozabavne glasbe, kjer so skupine iz Slovenije vedno kraljevale in segale po najboljših mestih, je naš zamejski ansambel zablésel s čistočo svojih tonov in z izvirnostjo svojih skladb tako, da med njim in ostalimi udeleženci ni bilo primerjave.

Kvaliteta je vrhuna, do katere se dokopijejo malokateri, kajti zahteva zmožnosti ustvarjalca, pa tudi vztrajne vadbe, potom katere se slednji polagoma vzpenja do najvišjih oblik izražanja.

Ansambel Taims z Opčin je to dosegel in Slovencem v matični domovini pokazal, da na tej strani meje narod živi in ustvarja, včasih celo bolje kot si oni predstavljajo. Učenec je prekosil učitelja...

Tako vidimo, da je festival pravzaprav le posegel živo v naše kulturno življenje. Pa nismo prinesli vseh zapisov. Ne. Pisali so še drugi casniki in revije: Novi list, Mladika, Nas tednik in še drugi. Pa tudi italijanski. Torej se le spleča to delo nadaljevati!

GRČIJA (I.)

Končale so se počitnice in začelo je delo. Pa je tudi med nas udrla navada, da moramo poleti pohiteti kam. Nekdo na Triglav, drugi v Bohinj, tretji v Afriko in si tako vsak izbere kraj, ki mu pade v glavo. Nene je udarilo na Určijo.

Grčija. Zibelka človeštva. V goriški šoli so nam govorili profesorji o bogovih, borbah, junakih. Zeus, Atena, Ahil Odisej. Pa o mestih: Atene, Korint, Pirej, Solun....

Zakaj bi enkrat ne videl razvalin te bajeslovne dežele? In vzel sem barko v Anconi. Nič kaj prijetnega mi ni bilo pri srcu. Raje sedim pri Romanu ob trdo vkopani mizi in kozarčku, kakor na zibajoči barki. Ni miru niti trenutka. Guga se in guga, da ti začne še v pameti gugati norec, kaj si prisel iskat na to presneto guga - joče drvo? Tako ti žumi po pameti okoli polnoči, ko se prebudiš v škripajoči kabini.

Odppluli smo točno opoldne. Korajžni seveda. Vsak si trdi, da nima strahu; da mu guganje nič ne stori, da je junak..... Pa se mi tresejo hlače. Seveda je temu tako, ker smo na barki prvič. Sicer to ni barka. To je ladja. Pelje toliko ljudi. Pelje kamione polne blaga, pelje stotine avtomobilov, tudi našega, ker hočemo biti v Grčiji svo

bodni, kakor so bili Števerjan Gorica

svobodni stari Grki.

Vozili se bomo s kraja

v kraj. Tu pa to

presneto guganje! Ob

petah ob počitku se

dobimo na krovu.

Vsi blede. Kaj ti je?

Ah, nič, nič. Tako.

Pa vem, da ti je

kakor meni, skoraj bi.. no. Pustimo. Gremo v minibar in žluk-kozarček viskija. Morda ti bo odleglo in si boš nabral korajže. Nato se že prenese.

Barka drsi, tuf, tuf, tuf po valovih proti jugu. Noč lega okoli nas. Barka drsi in drsi. Večerjamo na mizah, ki imajo navzgor okovane robove spričo nevarnosti, da ti sicer zleti krožnik na hlače. Bolj smo gosposki, da večerjamo v restavraciji. Ti pravi mladi turisti so na krovu pojedli kaj iz kake škatle ter se zavili v svoj "šako-

pelo" in že dremajo kar na umazanem podu. Cele vrste so jih. Smrdijo in smrčijo. Bog ž njimi saj so najbolj zadovoljni ! Ona vsrkavajo pravo opojnost avanture.

Ni smo nekaki "standardni " turisti. Še bolj resni.

Kam po večerji? V trupu ladje na dnu je nekak "night klub". Pa si ne upamo vanj, ker imaš občutek, da si zakopan tam nekje pod morjem. Raje na zrak uživat večerno sapo, ki ti briše okoli nosa. Srečaš kako barko in lepe luci

se svetlikajo po
morski gladini. Sa
mo morje in tema.
Če bi verjel Krjav-
lju, da pride hudič ?

S čim bi ga presekal na dva kosa? S flaško viskija?

Ni kaj, trudnost od vožnje - do Ancone smo namreč vozili že od ranega jutra - te omami. Pa ta stik s to presneto gugajočo se barko. To grško skledo. Gremo spat. In zaspimo. Vendarle ne pretrdno. Vsako toliko vržeš zaspani pogled skozi okroglo šipo. Tema. Noč. Proti jugu začne vreme dobivati hujše in zastrašujoče oblike. Strele švigajo v daljavi. Vse to pa je zelo daleč, da smo mi rešeni te nevihte.

Med takim nemirnim spanjem in čujecnostjo zazori mlada zora. Res lepo in mirno je jutranje morje. Barka kar teče po gladini. V dalji se kažejo obrisi Albanije. Gore, podoba našega krasa.

Tam nekje opoldne zavijemo v ožino med otokom Krfom in se zelo približamo obali. Lahko opazuješ s prostim očesom stražne stolpe albanske armade. Varujejo svojo "svobodno domovino", ki je najhujša diktatura v Evropi. Pravi velikanski zapor. Že sam pogled na obalno gorato področje ti potrdi domnevo. Stolpi iz lesenih brun in vrhovi straže. Vse vzdolž obale. Prav je da barka tu pohiti.

Postanemo v Igoumenitsi. Nestéce z majnih pristaniščem. Prizadel ga je potres, ki pa za te krajina kaj nenavadnega kakor pri nas. To revno kamenje in preproste mediteranske hiše večkrat potrese in morje požre cele kose obale.

Nekateri izstopijo. Izločijo nekaj avtomobilov in tovornjakov. Pa spet dvignejo sidro in gredo proti Patrasu, kjer bomo izstopili tudi mi. Lep popoldan nam nudi krasen pogled na morje, obalo in otoke. Revni kraji kažejo biti. Vse je nekam skalnato in golo. Kakor bi bilo osmojeno. Pise MT in se bo nadaljevalo.

SLOVENSKI OKTET V ŠTEVERJANU

Na povabilo S.K.P.D. "P.B. SEDEJ" je v soboto 15. oktobra gostoval v števerjanski cerkvi Slovenski oktet, bržda trenutno najboljša slovenska pevska skupina. Nekateri posmi je na orglah spremljal vrhunski mojster Hubert Bergant. Enkratna priložnost je povabila veliko poslušalcev, ki so dodobra napolnili sicer prostorno cerkev. Ne gre, da bi tu ocenjevali sam nastop, ki je bil seveda izreden, kar je dokazovalo tudi nenehno ploskanje po vsaki izvedbi in pripravilo pevce, da so dodali še nekaj posmi.

Ob začetku koncerta je pevce toplo pozdravila tajnica društva Anka Černic. Brez dvoma si števerjanci še želijo takih večerov, kar so po koncertu tudi izrazili članom okteta na družabnem srečanju v gostilni pri Romanu.

UMESTITEV NOVEGA ŽUPNIKA V ŠTEVERJANU IN NA JAZBINAH

V nedeljo 18. septembra zjutraj so števerjanski zvonovi veselo pozvali in vabili farane k deseti maši. Naše farno občestvo je sprejelo v svoje sredo novega župnijskega upravitelja g. Ambroža Kodolja, ki prihaja k nam iz župnije Grahovo ob Bači. V cerkvi ga je zbranim vernikom predstavil dosedanji župnijski upravitelj dr. Kazimir Humar, ki je prihajal k nam iz Gorice. Novega dušnega pastirja je pred oltarjem pozdravil župan Slavko Klanjšček, ki mu je zaželel veliko srečnih let med nami. Dva otroka sta mu poklenila šopek rdečih nageljnov z roženkravtom in rožmarinom.

Kakor smo veseli sprejeli medse novega dušnega pastirja, je v to veselje kanila kaplja grenkobe, saj smo se števerjanci prav isti dan poslovili od dveh naših dragih: od žalske sestre Andreje, ki je polnih deset let vzgajala naše malčke v otroškem vrtcu, vsestransko pomagala v cerkvi in izven nje. Dobila je še čas, da je obiskovala bolnike in ostarele kot prava misijonarka božje ljubezni.

Bog ji stotero povrni za vse dobro, ki ga je storila naši skupnosti. V nas vseh tli skrita želja, da bi se še vrnila med nas. V imenu mater se je od nje poslovila mlada mamica Milena Radetič por. Miklus.

Prav boleče je bilo tudi slovo od dobrega g. Humerja. Dve leti je "oral" med nami. Imeli smo ga radi in tudi n nas. Še zlasti smo mu hvaležni za trud in naporno delo med nami, saj je skupaj s pastoralnim svetom izpeljal težke akcije za preureditev cerkve in župnišča. Bog mu obilo povrni!

Po maši smo se zbrali pred obnovljenim župniščem. Dr. Humar nam je

obrazložil potek obnovitvenih del in pohvalil Števerjance in Jazbince za velikodušno gmotno pomoč za dela v cerkvi in župnišču. Nato je msgr. Močnik blagoslovil novo župnišče, domači župan pa je odprl glavna vrata, da smo si ga lahko ogledali. To veselo doživetje smo po stari števerjanski navadi zaključili z običajno zakusko.

A.G.

Jazbine

Danes poznajo našo vas in še bolj našo cerkev že številni ljudje. Nekatere kliče k nam dobro briško vino, ki ga tudi letos ne bo zmanjkalo, saj so trte dobro obradile in septembersko sonce je grozdje napolnilo s sladkorjem. Zato bo letina ne samo dovolj bogata, temveč tudi kakovstna dobra.

Drugi pa poznajo našo cerkvico, ker je tako romantičnem kraju in je posvečena Mariji Pomočnici, da radi k njej poročajo.

V nedeljo 25. septembra smo v naši cerkvi pozdravili novega župnega upravitelja g. Ambroža Kodljo. Na cerkvenih vratih ga je sprejel zastopnik župnijskega pastoralnega sveta Zorko Prinčič in mu izročil ključ, da bo skrbel tudi za gospodarske zadeve cerkve. Pred oltarjem ga je v imenu jazbinskega občestva v lepo vezani besedi pozdravila Orieta Skok: "Bili ste ljubitelj gorskih planin, zdaj pa buditelj briških nižin."

Med našo je pel domači cerkveni zbor, ki poje vsako nedeljo. Čeprav je naša vas majhna, imamo svoj cerkveni pevski zbor, ki ga vodi Zdravko Klanjšček, naš rojak. Pri pridigi je g. Ambrož pozdravil vse vernike in se jim zahvalil za lep sprostitev. Po maši se je Mario Klanjšček zahvalil dosedanjemu župnemu upravitelju dr. K. Humerju, nakar je bilo zunaj cerkve v prijetni senci srečanje med Jazbinci in novim župnikom ob kozarcu našega vinca in ob prigrizku. Prav dolgo so se ljudje ustavili v prijetnem razgovoru in medsebojnem spoznavanju.

Za zaključek naj povemo še, da smo ravno preteklo nedeljo dobili tudi električno zvonjenje in uro v cerkvenem zvoniku: uro, da nam bo govorila, kako vse mine, zlasti kako mine vse dobro, zvonjenje pa nas bo klicalo k molitvi trikrat na dan. Upajmo, da bodo Jazbinci res molili, saj nas do sedaj zvonovi niso k temu klicali.

Uro je oskrbela občinska uprava v Števerjanu, zvonjenje pa cerkveno občestvo na Jazbinah.

DAROVİ ZA ŠTEVERJANSKO CERKEV IN ŽUPNIŠČE

Jožef Stanič, Bukovje	30.000.=	Lir
Ob krstu male Andreje	80.000.=	"
Prijatelj ob sarti Ivana Sirok	20.000.=	"
Anton Podveršič	10.000.=	" "
Ob krstu male Mihaele	130.000.=	"
Lucijan Vogrič	100.000.=	"
N.N.	100.000.=	"
Druž. Prinčič Jožef, Jazbine, 8	50.000.=	"
" Konjanc Danica	100.000.=	"
" Konjanc Rihard	100.000.=	"
" Padovan Karlo	50.000.=	"
N.N.	50.000.=	"
Humar Radivoj	2.000.=	"
Druž. Juretič Alojz	50.000.=	"
" Komic Kajtimir	10.000.=	"
N.N.	50.000.=	"
Druž. Miklus Franc	30.000.=	"
" Hlade Ciril	30.000.=	"
" Maraž Mirko	20.000.=	"
" Terpin Emil	100.000.=	"
" Maraž D.	100.000.=	"
" Miklus Darko	200.000.=	"
Michele Formentini	300.000.=	"
Druž. Clini Lucio	50.000.=	"
" Miklus Danijel	100.000.=	"

POSOJILA

Druž. Ivan Gravnar	1.000.000.=	"
o o o o o o o o o o o		
Razni ob sv. letu	40.000.=	Lir
Ob krstu Piergiorgia	100.000.=	"
Ob krstu male Eliene	150.000.=	"
Felička Humar	50.000.=	"
Ob poroki Volk/Lupieri	100.000.=	"
Vogrič/Valentinčič	100.000.=	"
Dragica Klanjšček	20.000.=	"
druž. Malnik/Ukanja	1.000.=	ND
Frančiška Vogrič, v spomin na brata Mihaela Mugerli	L. 50.000.=	
Justina Ciglič, Sovenca	L. 20.000.=	

15. ŠPORTNI TEDEN V ŠTEVERJANU

Športni teden v Števerjanu, ki je bil letos že petnajsti po vrsti, se je pričel v nedeljo 28. avgusta in sicer z nogometno tekmo v Formen-tinijevem parku. Tekma se je odvijala med ženskima ekipama Dolenjega konca in Britofa. Ekipo Dol. konca so sestavljale: Vogrič Milena (vratar), Mačus Vivijana, Terpin Vlasta, Terčič Mojca, Terčič Vida, Bedna-rich Kristina, Hlede Danila, v rezervi pa je bila Komjanc Sara. Za Britof pa so igralo: Graunar Bruna (vratar), Favretto Barbara, Corsi Anita, Stasi Arijana, Perše Aleksandra, Černic Marinka in Škorjanc Ana-marija. Tekma, ki je bila zelo napeta, se je končala z rezultatom 1 : 0 za Dolenji konec. Gol Vivijane Mačus je že tretje leto prištel zmago Dolenjem koncu. Videlo se je, da so bila dekleta Dol. konca bolj gib-čna in bolj močna.

Takoj po tej tekmi sta se pomerili ekipi mlajših Števerjancev. E-kipa Britofa je bila tako sestavljena: Corsi Igor (vratar), Tomažič Walter, Komic Silvan, Buzzinelli Marino, Hlede Damjan, Marassi Marko, Marassi Matija, Corsi Mihael. Za Dolenji konec pa so igrali: Štekar Dean (vratar), Ciglič Bogdan, Cuel Fabio, Terpin Janez, Komjanc Daniele, Nicolosi Dimitrij, Ciani Ivan, Pintar David, Pintar Sandro, Braini Dimitrij. Končni rezultat je bil 6 : 1 za Britof.

V ponedeljek je bilo tekmovanje v dami in šahu. V dami je zmagal Silvan Kemic pred Soro Komjanc in Mihaelom Corsijem. V šahu pa je bil najboljši Peter Srebrnič. Drugo in tretje mesto sta zasedla Martin Komjanc in Mojca Terčič.

V torek zvečer so se mladinci pomerili v namiznem tenisu. Med mlaj-šimi so se uvrstili: 1. Marko Marassi, 2. Marko Tamiari, 3. Silvan Komic. Med dekleti je dosegla največ točk Sara Komjanc pred Vivijano Mačus in Anito Corsi. Od fantov je bil najboljši Rinaldo Dorni, drugi se je uvrstil Terpin Simon, tretji pa Ciglič Igor.

V sredo 30.8.1983 je potekala na igrišču Katoliškega doma v Gorici tekma v odbojki. Britof so zastopali: Dario Maraž, Claudio Fattore, Martin Srebrnič, Marko Terčič, Stanko Škorjanc, Franko Sosol, Dol. konec pa: Silvana Perše, Rinaldo Dorni, Damjan Terpin, Andrej Terpin, Simon Terpin, Matjaž Terpin, Vlasta Terpin. Kot že predvideno, so tek-mo zmagali končarji z rezultati 15 : 7; 4 : 15; 15 : 8; 15 : 4. Čeprav je bilo vzdušje navijačev nekoliko neprijetno, so se kljub temu vsi zbrli v gostilni pri Pavlinu.

V četrtek je bilo v prostorih Sedejevega doma streljenje. Med mlajšimi je odnesel prvo mesto Igor Corsi, drugo Marko Tamiari, tretje pa Marko Marassi. Pri dekletih pa Milena Vogrič, Marinka Černic in

Anito Corsi. Med odraslimi pa je zasedel prvo mesto Robert Komjanc, drugo Rinaldo Dorni in tretje Matej Terpin.

V soboto je bila na programu maratona, žal pa je zaradi slabega vremena odpadla.

V nedeljo 4. 10. 1983 je bila na sporedu nogometna tekma za odrasle. Med ekipama Britovci, ki so se sestavljali: Dario Haraž, Franko Sosci, Riccardo Marassi, Marko Torčič, David Corsi, Stanko Škerjanc, Peter Štebrnič in Marko Marassi ter ekipa Del. konca, za katero so igrali: Matej Terpin, David Klunjšček, Andrej Terpin, Damjan Terpin, Rinaldo Dorni, Gerardo Falcicchia, Anjo Haniš, Aleksander Šuligoj in Benjamin Kojunc. Sodnik je bil Marko Torčič. Že v prvem polčasu so končarji prevzeli v roke igranje in na koncu zmagali z 10 : 2. S tem porazom so Britovci dobili sramni udarec in ga bodo verjetno nosili v srcu do prihodnjega športnega tedna. Upam, da bomo prihodnje leto boljše igrali. Na nogometnih tekmah smo tudi letos imeli "špikerja". Slednji, ki je bil Kuzimir Černic, je igranje povezoval s posebno duhovitostjo.

Športni teden, je za naše števerjanske mladine posebnega pomena, saj se v tem tednu lahko pomeri v različnih športnih panogah. Po udeležbi športnikov lahko sklepamo, da šport mladino zanima. Na žalost pa nimamo v Števerjanu primernih športnih objektov, kjer bi se mladina lahko zbirala in trenirala skozi vse leto. Zaradi tega se nekatere športne panoge odvijajo izven naše vasi. Naše upanje je, da bi čez nekaj let res zrasli v Števerjanu športni objekti in bi se športni teden odvijal tu kakor kaka mala Olimpijada.

Športno združenje "BRDA" se zahvaljuje vsem, ki so pripomogli k temu, da se je športni teden dobro iztekkel. Posebna zahvala naj gre udeležencem in navijačem, katere vabi na prihodnji in sicer 16. športni teden.

Obenem obvešča vse športnike, vse njihove navijače in prijatelje ter vse Števerjance na nagrajevanje zmagovalcev športnega tedna, ki bo v Sodejevem domu v Števerjanu na zahvalno nedeljo in sicer 13. novembra popoldne. Nagrajevanju bo sledil kulturni program.

V ponedeljek, 14. novembra bo pa na sedežu društva občni zbor športnega združenja "BRDA".

Vsi tople vabljeni!

Franka Padovan

CEPLJENJE PROTI GRIPI

Občinski zdravnik bo cepil proti gripi v petek 4. novembra 1983 ob 10.30. Zainteresirani naj se zglasijo isti dan v občinski ambulanti.

